

הָאֵם הַשְּׁלִישִׁית

אִמָּהוֹת שָׂרוֹת. אִמָּהוֹת שָׂרוֹת.
אֲגָרוֹף רַעַם נִתְּךְ. דּוּמִיָּה חֲזָקָה.
בְּחוּצוֹת הָרִיקִים צוֹעֲדִים בְּשׁוֹרוֹת
פְּנָסִים אֲדוּמֵי זָקֵן.

עַל גַּגּוֹת עַל גַּגּוֹת הָעִיר —
אֲרָבוֹת כְּאֶלְפֵי חֲלוֹמוֹת עֲקוּמִים.
אֶל כְּכָרֵי הָאֶסְפֶּלֶט הַמְּבָרִיק מִסְגָּרִיר
הַבְּתִים הַתְּהַפְּכוֹ כְּאֶל תּוֹךְ אֲגָמִים.

וְהָרוּחַ בִּסְתוֹ אֲרָכָה, נִיגוּנִית — —
וּבְלֵי נֵר וּבְלֵי אֵשׁ, בְּשִׁמְלוֹת שְׁחוֹרוֹת,
כְּפִסְיֵלִי שֶׁעוֹה שֶׁיָּשְׁבוּ לְלֹא נִיד,
שֶׁלֶשׁ אִמָּהוֹת שָׂרוֹת.

וְאוֹמַרְת אַחַת:

— רְאִיתִיהוּ כְּעַתָּה...

אֲנִשֶׁק בּוֹ כָּל אֲצִבַּע קִטְנָה וְצַפּוֹרָן.
אֲנִיָּה מְהַלְכַת בֵּינִי הַשֶּׁקֶט
וּבְנֵי תְלוּי עַל רֹאשׁ הַתּוֹרָן.

וְאוֹמַרְת שְׁנֵיָה:

— בְּנֵי גָדוֹל וְשִׁתְקוֹן

וְאֲנִי פֹה כְּתוֹנֶת שֶׁל חַג לּוֹ תוֹפְרֶת.
הוּא הוֹלֵךְ בְּשִׁדָּה. הוּא יִגִּיעַ עַד כָּאֵן.
הוּא נוֹשֵׂא בְּלִבּוֹ כְּדוֹר עוֹפְרֶת.

וְהָאֵם הַשְּׁלִישִׁית בְּעֵינֶיהָ תוֹעָה — —

— אֵין לִי אוֹרְחִים שְׁיָבוֹאוּ.

אָבוֹי וְאָבוֹי, כִּי אֵינְנִי רוֹאָה,

אֵינְנִי יוֹדַעַת אֵיפֹה הוּא.

אֲזוּ הַבְּכִי רוֹחֵץ אֶת רִיסֶיהָ שְׁלָה.
הִיא בּוֹכָה וְחוֹשֶׁבֶת עָלַי, רַק עָלַי:
הוּא מוֹדֵד בְּנִשְׁיָקוֹת, כְּנֹזֵיר מְשׁוֹלָח,
אֶת כְּבִישֶׁיָהּ שְׁלָה, אֲדַנִּי.